

Родителите и детската градина – как да избегнем грешките

Всички мечтаем за времето, когато градините и училищата ще станат любимо място на децата ни. Но истината е, че **родителите са ключов фактор, от който зависи как ще се развият отношенията на детето с детската градина** и как то ще възприеме промяната в живота си. Добре е родителите да са подготвени за подводните камъни, които могат да ги очакват. Ето списък на **10-те най-разпространени родителски грешки, които описват как НЕ ТРЯБВА да се държим с детето и учителите.**

1. Да обещавате на детето си идилия: „Там ще ти дават вкусна закуска, ще си играеш с децата, ще пеете песнички и ще е супер забавно, когато правите гимнастика!“. Това са обещанията, които дават майките и татковците на съпротивляващи се деца. Детето вярва на възрастния и отива няколко пъти, изпълнено с доверие – наистина ли е толкова интересно и вкусно? **Но в един момент несъответствието с обрисуваната от мама картинка и реалната ситуация се набива в очи.** И това означава, че или родителите лъжат, или не са наясно как точно стоят нещата. Това ли искате да си помисли детето?

2. Да описвате детската градина в черни цветове.

Това е другата крайност – **да разкажете на 3-годишното си дете, че такъв е животът – родителите са длъжни да работят, за да не умре семейството от глад, а детето трябва да носи своя кръст, като ходи на градина.** „Учителката може да е лоша, а децата да се бият, но така след няколко години, като отидеш в училище, ще си подготвен за суровата действителност и няма толкова да се разстройваш, когато те обиждат!“. Това е невалиден и неправилен подход. Обяснете на детето си, че навсякъде има плюсове и минуси, а когато наистина възникне проблем, вие сте готови да го изслушате и да помогнете, заедно да намерите решение.

3. Да се карате с учителите за дреболии.

Какво всъщност е дреболия и какво важен проблем? **Ако детето е излязло навън с разменени ръкавици, това не е повод за скандал с госпожата.** Сандали, гуменки, връзки на обувки, претенции от типа

на „Но аз ви помолих да спи с тениската с кученцето!“, не си струват дори да размишлявате върху тях. Камо ли заради нещо подобно да си развалите отношенията с човека, който общува тясно с детето ви през по-голямата част от деня и годината. Ако имате молби и желания, е добре да ги формулирате пожелателно: „Сашко сънува кошмари, ако пижамата му не е закопчана. Дали бихте проверявали това преди сън?“. **Ако има сериозни конфликти, те трябва да се решават, но не от позицията „Аз ти плащам заплатата, ще правиш, каквото ти казвам!“**. Да не говорим, че майката скандалджийка не вдъхва никакво спокойствие у детето си.

4. Когато изпращате детето, да играете на „има мама-няма мама“.

Някои деца искрено страдат от раздялата сутрин. Те плачат и се вкопчват в родителя. И понякога се изкушаваме да кажем: „Я виж! Там някой се бие!“ – и когато детето се обърне, да изчезнете. Не го правете в никакъв случай. Дори ако планирате след 20 минути да звъннете на учителката, за да се осведомите и да питате: „Как е – плаче ли?“. **Колкото и странно да ви звучи, децата не проумяват закона за присъствието на човека в пространствено-времевия континуум**. Дори може да им хрумне, че наистина сте изчезнали и о, ужас! Днес изобщо няма да дойдете да ги вземете. Съгласете се, че това е нервиращо.

5. Да забравите да изпълните любимия си при раздяла ритуал.

Когато родителят прелетява без поздрав покрай учителката, целува набързо детето по бузата и вече от вратата вика „Чорапите са в раницата!“ – това е грешка. **Детето се чувства много по-спокойно, когато майката поздравява всички по пътя с усмивка, разменя няколко думи с учителката**, а после казва например: „Г-жо Иванова, Вера много искаше да ви запознае с плюшения си плъх. Вера, г-жа Иванова ми каза, че много харесва плъховете и с удоволствие ще си поговори за тях с теб“. Ако майката правилно организира прощалния ритуал, детето по-лесно ще откликва на предложенията на учителката дори ако тя внезапно предложи да разучават стъпките на кадрила.

6. Да подкупвате.

Не тръгвайте по хлъзгавото надолнище на подкупите с детето си. На вратата детето започва да тупа с краче и да казва, че не иска на градина. **В този момент ви се струва, че обещанието за вертолет и сладолед на вземане могат да спасят положението**. Но всъщност ще го усложнят. Разбира се, ако не планиране да купувате завод за хеликоптери, да не говорим, че ставката може да се измени внезапно и

искането на подкуп дори да се пренесе и в други сфери: „Да се разхождаме? Ама какво ще ми купиш?“.

7. Да си разяснявате отношенията с чуждо дете.

Писнало ви е и смятате най-накрая да се разправите с дребния проклетник, който е ухапал детето ви? Да извикате хулиганчето в ъгъла и да му се накарате? Не, това изобщо не е правилен подход. **Сега си представете как някакъв чужд баща прави същото с детето ви, защото се е блъскало?** За разрешаването на проблемите в детската градина носят отговорност възрастните. Поговорете с учителките и родителите на побойника, изяснете какъв точно е проблемът и с какво можете да помогнете. После разкажете на детето си: „Вики много тежко приема развода на родителите си и затова се бие. Много ми е жал за него. Дай да помислим как да се защитаваш – например засега да не играеш с него?“.

8. Да пренебрегвате правилата на детската градина.

Ако сте решили да водите детето в градина, ще е странно да нарушавате техните правила и да не го подготвите за тях. Учителките често се оплакват, че родителите водят децата си без навици за самообслужване, отказващи да почиват следобед и т.н. **Работа на родителя е да направи така, че на детето му да е по-лесно.** Добре е по-отрано да го научите да се облича само, да му обясните, че градината е място, от което на разходка се излиза в строй двама по двама, хванати за ръка. А също и че има режим. Вие се бунтувайте срещу часа за почивка – обсъдете този досаден факт с директора, пишете предложения и оплаквания, ако решите.

9. Да имате прекомерни очаквания от държавното обучение в детска градина.

Ако искате детето ви да говори английски език на 4 години, ще се наложи да си платите допълнително. **Снижете очакванията и изискванията си и ги съобразете с реалността в държавната детска градина. Ако обективно оцените обстоятелствата, ще видите, че децата ви получават наистина много.** А колкото за навиците и възпитанието – не забравяйте, че това, което наистина въздейства на културното развитие на детето, са майка му и баща му.

10. Да заставате винаги на страната на учителя.

Да, детето ви е бъркало в носа на другарчето си. Да, не може да стои мирно, сложило ръце на масичката. Да, прекалено силно е залюляло

люлката. Не бързайте да се присъединявате към учителката, която му се кара. Вие сте на негова страна, вие сте родител, вие трябва да го защитите. **Проблемите трябва да се обсъдят, но насаме, а в момента, в който над него е надвиснала гневната госпожа, вашата първа задача е да спасите малкото човече и да му покажете, че сте неговото убежище** и закрила. Спокойно и благожелателно изяснете какво се е случило, кажете, че съжалявате и ще обсъдите ситуацията у дома.